Отже, правове забезпечення оподаткування в Україні охоплює комплекс законодавчих і підзаконних актів, які встановлюють як систему податків і зборів, так і заходи юридичної відповідальності у разі порушення обов'язків зі сплати податків. Правове забезпечення сплати податків здійснюється за допомогою встановлення переліку податків і зборів в Україні, обов'язків платників податку з їх сплати, визначення прав фізичних і юридичних осіб у сфері оподаткування, закріплення повноважень контролюючих органів, правового статусу їх працівників, порядку здійснення державного нагляду за сплатою податків і притягнення винуватих осіб до юридичної відповідальності.

Список бібліографічних посилань

1. Дуравкін П. М. Пеня як спосіб забезпечення податкового обов'язку. *Підприємництво, господарство і право*. 2007. № 3. С. 85–87.
2. Марченко В. Б. Функції та повноваження органів державної податкової служби України: нормативно-правове співвідношення. *Держава і право. Серія: Юридичні і політичні науки*. 2008. Вип. 42. С. 430–435.
3. Мацелик М. О. Адміністративна відповідальність та фінансові санкції за порушення податкового законодавства. *Збірник наукових праць Академії ДПС України.* 2002. № 2 (16). С. 280.
4. Податковий кодекс України : Закон України від 02.12.2010 № 2755-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 13–17. Ст. 112.
5. Сакали М. Я. Види заходів відповідальності, які застосовуються за вчинення податкових правопорушень юридичними особами. *Митна справа*. 2011. № 2 (74), ч. 2. С. 163–167.

Одержано 29.04.2020

УДК 342.9

Олександр Андрійович Сіротов,
аспірант Харківського національного університету внутрішніх справ

ПОНЯТТЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВИХ ЗАСАД ВСТАНОВЛЕННЯ РЕЖИМУ РОБОЧОГО ЧАСУ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ

Діяльність Національної поліції України направлено на виконання одних з найважливіших завдань, які ставляться перед

© Сіротов О. А. 2020

державою. Відповідно до чинних актів національної правової системи, а саме Закону України «Про Національну поліцію України» від 02.07.2015 №580-VIII такими завданнями є: забезпечення публічної безпеки і порядку; охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави; протидії злочинності; надання в межах, визначених законом, послуг з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги [1]. Проте, для того, щоб увесь складний механізм поліцейського відомства працював ефективно та забезпечував якісне виконання наведених завдань, його робота повинна бути чітко організованою, спрямованою відповідно до вимог законодавства та певним чином стандартизованою. Тож в даному випадку ми ведемо мову про відповідний набір організаційно-правових засад роботи Національної поліції України, які притаманні будь-яким інститутам діяльності останньої, зокрема, процесу встановлення режиму робочого часу поліцейських.

Аналізуючи зміст поняття організаційно-правових засад встановлення режиму робочого часу поліцейських відмітимо, що його етимологічною основою виступає слово «організація», яке походить від французької «organisation» та латинського «organize» — надаю впорядкований вигляд, улаштовую [2, с.463]. В словниковій літературі дане слово тлумачиться наступним чином:

- дія за знач, організувати, організовуватися;
- об'єднання людей, суспільних груп, держав на базі спільності інтересів, мети, програми дій і таке інше;
- компанія, установа, їх підрозділи чи об'єднання, які виконують самостійні функції та мають адміністрацію;
- особливості будови чого-небудь, структура;
- фізичні й психічні особливості окремої особи;
- комплекс заходів, зміст яких полягає в координації дій окремих елементів системи;

в патології - процес обмеження та заміщення грануляційною тканиною ділянок некрозу [3, с.853].

Тобто, організація, виходячи виключно з положень етимології характеризується двояко: по-перше, як певна комплексна послідовність, вид формації відповідних елементів, їх угрупування; по-друге, як дія або комплекс дій направлених на упорядкування чогось.

Проблематика організації знайшла своє віддзеркалення і у правовій сфері, де на сьогоднішній день не вироблено ґрунтовної позиції щодо загальнотеоретичної моделі категорії «організаційно-правові засади». Наприклад, Д.Г. Заброда тлумачить останню через призму притаманних їй елементів, зазначаючи, що організаційно-правові засади містять обов'язкові та факультативні елементи. Так, до обов'язкових елементів організаційно-правових засад вчений відносить правову основу (законодавство); об'єкт правового регулювання; пріоритетні напрями, принципи; суб'єкти та їх завдання, функції та повноваження; засоби (заходи та методи), за допомогою яких здійснюється регулювання суспільних відносин, у тому числі й відповідальності та механізми контролю й нагляду. До факультативних елементів організаційно-правових засад Д.Г. Заброда пропонує включити організацію міжнародного співробітництва у відповідній сфері (галузі); інформаційне забезпечення; специфіку фінансування; особливості взаємодії та координації у певній сфері (галузі) [4, с.47;5, с.36].

Г.О. Барабаш та Т.О. Луценко розглядаючи організаційно-правові засади державного управління в цілому роблять висновок, що вони являються собою відповідний набір параметрів побудови «схеми державної влади», а, отже, передбачають розміщення і взаємодію її елементів, вертикальних та горизонтальних зв’язків, форм таких зв’язків кожен з яких формується під впливом наступних умов і факторів, а саме: конституційно визначеної форми держави; конституційно визначених функцій держави, а також цілей і функцій державного управління; демократизму та стилю державного управління; державної політики; стану та розміщення об’єктів управління; компетентності управлінських кадрів; інформаційного забезпечення державного управління [6, с.8].

Ю.І. Крегул, характеризуючи поняття та види організаційно-правових засад здійснення державного контролю відносить до них проведення нарад, обговорень, перевірок, розробку проектів планів, прогнозів, програм, методичних рекомендацій, здійснення заходів щодо підвищення якості та ефективності управлінської праці [7, с.278].

Незважаючи на наявність великого масиву доктринальних положень, на сьогоднішній день поняття організаційно-правових

засад встановлення режиму робочого часу поліцейських у правовій науці не вироблено. Не дає відповіді з приводу їх значення також і законодавство. Так, в спеціальній нормативно-правовій базі, яка регламентує особливості трудової діяльності працівників поліції питанню регулювання їх робочого часу присвячено лише декілька статей Розділу IX Закону України «Про Національну поліцію України» від 02.07.2015 №580-VIII [1].

Таким чином, беручи до уваги етимологічні положення, наукові позиції представників юридичної науки, враховуючи загальну відсутність в юриспруденції чіткого визначення поняття організаційно-правових засад встановлення режиму робочого часу поліцейських ми сформулювали власний погляд на зазначене питання. Відповідно до нього, організаційно-правові засади встановлення режиму робочого часу поліцейських – це система правових норм, які регулюють суспільні відносини, що виникають на підставі здійснення уповноваженими суб'єктами організаційної діяльності, направленої на встановлення, упорядкування, забезпечення та контроль відповідного законодавчим стандартам режиму робочого часу трудової діяльності поліцейських.

Список бібліографічних посилань

1. Про Національну поліцію України : Закон України від 02.07.2015 №580-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40–41. Ст. 379.

2. Философский энциклопедический словарь / глав. ред.: Л. Ф. Ильичев, П. Н. Федосеев, С. М. Ковалев, В. Г. Панов. М. : БСЭ, 1983. 782 с.

3. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) / уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. Київ ; Ірпінь : Перун, 2005. 1728 с.

4. Заброда Д. Г. Адміністративно-правові засади: сутність та зміст категорії. *Науково-практичний журнал Київського національного університету імені Тараса Шевченко*. 2013. № 2. С. 45–51.

5. Навроцький О. О. Сучасне розуміння організаційно-правових засад забезпечення прав і законних інтересів дітей. *Держава та регіони*. 2017. № 3 (57). С. 35–38.

6. Організаційно-правові основи державного управління : конспект лекцій / укл. Г. О. Барабаш, Т. О. Луценко. Харків : НУЦЗУ, 2016. 40 с.

7. Крегул Ю. І. Поняття і види форм державного управління // Адміністративне право України. Академічний курс : підручник : у 2 т. / редкол.: В. Б. Авер'янов (голова) та ін. Київ : Юрид. думка, 2004. Т. 1. Загальна частина. С. 278–280.

Одержано 25.04.2020